

Föreskrifter och allmänna råd om ändring i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2006:1) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord;

beslutade den 28 juni 2007.

Sjöfartsverket föreskriver med stöd av 2 kap. 1 § och 2 kap. 4 § fartygssäkerhetsförordningen (2003:438) att regel 4.13 i bilaga 4, regel 5 i bilaga 7 och regel 4.8.13, 7.7 och 11.6.3 i bilaga 9 till verkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2006:1) om skrovkonstruktion, stabilitet och fribord skall ha följande lydelse.

Bilaga 4

Regel 4

13 Oljetankfartyg

För oljetankfartyg med en dödvikt av 5 000 ton eller mer skall tilläggskrav till regel 3 för intaktstabilitet vid lastning och lossning enligt 6 kap. 31 och 32 §§ Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2007:15) om åtgärder mot förorening från fartyg gälla.

Allmänna råd

Oljetankfartyg med en dödvikt mindre än 5000 ton bör uppfylla intaktstabilitetskrav enligt 6 kap. 31 och 32 §§ Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2007:15) om åtgärder mot förorening från fartyg. Om dessa krav inte uppfylls för alla lastfall bör det finnas tydliga instruktioner till befälhavaren som beskriver operationella begränsningar och vilka procedurer som är nödvändiga för att kraven skall uppfyllas.

Bilaga 7

Regel 5

Oljetankfartyg

Oljetankfartyg skall uppfylla reglerna i Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2007:15) om åtgärder mot förorening från fartyg med avseende på flytbarhet och stabilitet i skadat skick.

Bilaga 9

Regel 4

8 Övriga upplysningar

8.13 Oljetankfartyg kan behöva redovisa operationella procedurer enligt 6 kap. 32 och 33 §§ Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2007:15) om åtgärder mot förorening från fartyg.

Regel 7

7 Oljetankfartyg

Utöver vad som angetts i punkt 1 och 2 skall stabiliteten för oljetankfartyg med en dödvikt av 5 000 ton eller mer redovisas för den kombination av last och barlast som är sämst ur stabilitetshänseende.

Allmänna råd

Vid tillämpning av 6 kap. 31 § Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2007:15) om åtgärder mot förorening från fartyg bör något av följande två lastfall beaktas:

a) Varje lasttank i fartyget fylls till den nivå som vid 0° krängningsvinkel resulterar i det största vertikala volymmomentet, med hänsyn tagen till fria vätskeytor. Lastens densitet bör väljas så att minsta KM erhålls, förutsatt 100 % bunker och förråd samt 1 % av total vattenbarlastkapacitet. Maximal påverkan av fria vätskeytor bör antas i alla barlasttankar. Vid korrektion av begynnelsemetacenterhöjden (GM_0) bör tröghetsmomentet tvärskepps för tankarna beräknas vid 0° krängningsvinkel. Korrektion av den krängande hävarmen bör göras genom beräkning av den fria vätskeytans verkliga påverkan vid varje krängningsvinkel.

b) Det mest kritiska verkliga lastfallet, med korrektion av fria vätskeytors verkliga påverkan vid varje krängningsvinkel, förutsatt att det redovisas hur det mest kritiska verkliga lastfallet har tagits fram. För oljetankfartyg med en dödvikt mindre än 5 000 ton rekommenderas motsvarande dokumentation som för oljetankfartyg med en dödvikt av 5 000 ton eller mer.

Regel 11

6.3 För oljetankfartyg som omfattas av skadestabilitetsregler enligt Sjöfartsverkets föreskrifter och allmänna råd (SJÖFS 2007:15) om åtgärder mot förorening från fartyg skall effekten av fria vätskeytor beräknas för varje individuell tank vid en krängningsvinkel av 5°. För delvis fyllda tankar kan Sjöfartsverket kräva eller medge att effekten av fria vätskeytor beräknas för en krängningsvinkel som är större än 5°.

Denna författning träder i kraft den 1 augusti 2007.

På Sjöfartsverkets vägnar

PER NORDSTRÖM

Anna Petersson
(Sjöfartsinspektionen)